

Sygn. akt IIIU 363/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy	w Ostrołęce	Wydział III
Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych		

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Obrębska

Protokolant: st. sekr. sądowy Beata Ossowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 czerwca 2015r. w O.

sprawy z odwołania W. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania W. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 13 kwietnia 2015r. **znak** (...)

postanawia:

odrzucić odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13.04.2015r. (...) Oddział w P. wykonując prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 01.02.2014r. przeliczył wysokość emerytury należnej W. P. począwszy od dnia 01.02.2014r. tj. od daty określonej wyrokiem Sądu, określając wysokość świadczenia z uwzględnieniem waloryzacji na kwotę 2.075,66zł.

Od decyzji tej W. P. złożył odwołanie, w którym kwestionował okres, z którego została ustalona podstawa wymiaru emerytury, wnosząc o przeliczenie podstawy wymiaru przy przyjęciu wynagrodzeń z lat 1982 – 1991.

ZUS w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego odrzucenie, podnosząc, że roszczenie odwołującego było już przedmiotem postępowania sądowego toczącego się z sprawie z odwołania W. P. od decyzji ZUS z dnia 18.02.2014r. zakończonego prawomocnym wyrokiem z dnia 19.02.2015r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i podlega odrzuceniu.

Zgodnie z odpowiednio stosowanym art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. – Sąd odrzuca odwołanie, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. W pierwszej kolejności wskazać należy, że wyrokiem z dnia 19.02.2015r., wydanym w sprawie o sygn. III U 158/14, który uprawomocnił się 28.03.2015r. Sąd Okręgowy w Ostrołęce zmienił decyzję z dnia 18.02.2014r. w ten sposób, że przeliczył wysokość emerytury należnej W. P. począwszy od dnia 01.02.2014r. przy przyjęciu, że podstawa wymiaru składek wynosi: w 1982r. – 163.998zł, w 1983r. – 196.765zł, w 1984r. – 219.830zł, w 1985r. – 289.051zł, w 1986r. – 350.915zł, w 1987r. – 428.637zł, w 1988r. – 713.216zł, w 1989r. – 2.497.455zł, w 1990r. – 11.991.964zł, w 1991r. – 16.447.239zł, w 1992r. – 23.624.020zł. W pozostałym zakresie Sąd oddalił odwołanie oraz stwierdził brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (vide wyrok z dnia 19.02.2015r. k. 103 akt III U 158/14).

W pisemnym uzasadnieniu powyższego wyroku Sąd wskazał, że odwołujący w toku postępowania wnosił o przyjęcie jego wynagrodzenia wpisanego w legitymacji ubezpieczeniowej. Sąd w tym zakresie oddalił odwołanie. Sąd uznał bowiem, że nie można oprzeć się na wpisach w legitymacji. Sąd zwrócił uwagę, że wszystkie wpisy dotyczące lat 1982-1992 powstały w tym samym czasie. Nie były dokonywane na bieżąco. Są one zatem obarczone możliwością pomyłki. Sąd wskazał, że skoro dysponował oryginalnymi kartami wynagrodzeń odwołującego za ten okres, to w pierwszej kolejności winien czerpać wiedzę z tego dokumentu. Wynika bowiem z niego szczegółowo, jakie składniki składały się na wynagrodzenie odwołującego, a tym samym – czy były one oskładkowane. Sąd podkreślił też, że oczywistym jest, że wniosek odwołującego o przeliczenie jego emerytury przy przyjęciu podstawy z lat 1982-1991 nie jest możliwe. Sąd w tym zakresie wyjaśnił, że okres ten nie mieści się bowiem w 20 latach kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym odwołujący zgłosił wniosek o emeryturę (1992-2011) lub o przeliczenie emerytury (1994-2013) - vide uzasadnienie wyroku k. 105-107 akt III U 158/14.

Zaskarżona przez W. P. w przedmiotowym postępowaniu decyzja z 13.04.2015r., co istotne, została wydana w celu wykonania wyroku Sądu Okręgowego w dniu 19.02.2015r., co wynika w sposób jednoznaczny z treści tej decyzji (vide akta rentowe). Z treści odwołania W. P., a w szczególności z jego oświadczenia z rozprawy z dnia 19.06.2015r. wynika, że w dalszym ciągu uważa on, że jego emerytura winna być przeliczona przy przyjęciu podstawy z wynagrodzeń z lat 1982 – 1991 i tylko w tym zakresie skarży on decyzję z 13.04.2015r.

W takim stanie rzeczy nie może budzić wątpliwości, że na przeszkodzie merytorycznemu rozpoznaniu odwołania od decyzji z 13.04.2015r. stoi na przeszkodzie prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 19.02.2015r. W. P. składając odwołanie od zaskarżonej decyzji z 13.04.2015r. i żądając przeliczenia emerytury przy przyjęciu podstawy wymiaru z wynagrodzeń z lat 1982 – 1991, chce tak naprawdę wzruszenia prawomocnego wyroku z 19.02.2015r., w którym Sąd przesądził, że przeliczenie świadczenia w zakresie wnioskowanym przez odwołującego nie jest możliwe. Stąd odwołanie od zaskarżonej decyzji w oparciu o treść cyt. wyżej art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. należało odrzucić.